

نامه و اشکده پزشکی

تهران
تحت نظر هیئت تحریر

دکتر کمال آقایی، دکتر مسیم رضامی، دکتر محمد علی گلی
دکتر محمد شریعتی، دکتر جمشید صادقی، دکتر حسن پور احمدی
دکتر مهندی پژوهی، دکتر محسن مظاہر، دکتر محمد علی شرودی
دکتر علی پریا، دکتر شمس الدین بندی، دکتر جوکیز مرثی

نمایه هیئت تحریر، دکتر جمشید صادقی

مدرس، دکتر ضرور اندکاسی، صاحب ایاز، دکتر محمد شفیعی
دیر بغل، دکتر محسن مظاہر، امور اداری، نصرت اسلامی

شماره سوم

آذر ماه ۱۳۹۶

سال هیجدهم

نتایج بررسی لنفوها در بخش بیماریهای خون

بیمارستان رازی

لئارش

دکتر اسکندر اخوان

دستیار بخش بیماریهای خون

دکتر بیهی بولا

استاد کرسی و رئیس بخش بیماریهای خون

عقده های لنفاوی مانند دیدگاه های مینماهند.

عقده های لنفاوی در برابر دشمنان بیگانه دونوع بسیج دارند.

اول. دربرابر میکروب ها و ویروس ها عقده ها پس از مختصر آرایش جنگی (آماس) نزچار از خون مدد میگیرند. پولی نوکلئر ها فوج فوج وارد عقده ها میشوند و در طنابها و سینوس های عقده

کشور وجود در تمام بدن پراکنده هستند و وظیفه آنها اینست که مایه روان بدست آمده از بافت ها را که بدستگاه خون بازگشت مینماید بازدید نموده اگر جرثومه های بیگانه در آن وجود داشته باشد عقده ها از ورود آنها بجریان عمومی خون و تولید بیماریهای گوناگون جلو گیری

کندرات (شش) نشانی‌های بالینی و ریزی‌بینی لنفوسرارکم را بیان کرده است در سال ۱۹۰۰ و ۱۹۰۲ اشتبرگورید (هفت) بافت‌شناسی ناخوشی‌هوچکین را به تفصیل شرح داده‌اند که در حال حاضر هم مورد قبول است در سال ۱۹۲۵ بریل و بیر (یکا) در سال ۱۹۳۸ سیمرس (یازده) ناخوشی - Brill Symmers (بریل سیمرس) را که معروف به لنفوم ژیگانتوفولیکولر است بنام خود بیادگار گذاشته‌اند در سال ۱۹۳۲ روله Roulet (هشت) رتیکولوسارکوم را از لنفوسرارکوم جدا ساخته است .

دسته‌بندی لنفوم‌ها - چون نشایهای بافت‌شناسی و پیش‌آگهی لنفوم‌ها گوناگون و از طرفی نشایهای بالینی کم و بیش در همه یکسان است بدینجهت آنها را از نظر بافت‌شناسی دسته‌بندی کرده‌اند .

لنفوم‌ها نخست بدو گروه بزرگ تقسیم می‌شوند و هریک بنوبه خود به دسته‌های کوچکتر تقسیم می‌گردند . اول گروهی که بافت‌شناسی آنها از سلولهای هم‌شکل تشکیل شده است (لنفوسرارکوم . رتیکولوسارکوم) دوم گروهی که بافت آنها سلولهای مختلف را در میدان ریزی‌بینی نشان میدهد و خود به دسته تقسیم می‌شوند .

الف . ناخوشی هوچکین بـ لنفوم ژیگانتوفولیکولر پ . کلاسماتوسیتوم منوسیتوم و سارکوم هوچکین گروه اول سارکمـها - ساختمان عقده

جايانگرين ميشوند بعلاوه گلبول‌های سفید برای جلوگيري از پيشرفت بيماري بيافت‌های اطراف دور عقده‌ها را هم سديندي مينمايند اين حالت معروف به آدنويت و پريآدنويت است آدنويتها دو نوع‌اند :

الف . آدنويت حاد عقده‌های گردن (در اثر عفونت گلو و دندان) و آدنويت حاد کشاله ران (آتشک و طاعون و عفونت‌های دیگر) .

ب - آدنويت مزمن (آدنويت سلى . سيفيليسی . قارچی . ويروسی) در اين نوشته راجع به آدنويتها بحث نخواهد شد .

دوم - عوامل خارجي نشناخته يا کمي شناخته شده در بافت عقده واکنش بسيار زياد سلولهای عقده را فراهم ميسازد . و عقده‌ها بزرگ ميشوند بدون اينکه از خون مددی بانها برسد يابعبارت دیگر بدون اينکه پولي نوكلئرها وارد مبارزه شوند اين حالت رالنفوم گويند و لنفوم‌ها بدون صورت ممکن است در آيند يكديسه آنکه در محل نمو مينمايند بدون اينکه تغيري در خون داده شود و دسته دیگر آنکه در عين حال رشد و نمو در عقده‌ها تغيرات خونی نيز حاصل ميشود و اين حالت اخيررا لوسمي لنفوئيد نامند در اين نوشته راجع به لنفوم‌ها بحث نخواهد شد .

تاریخچه بيماري و نامگذاري - هوچکین (سه) در سال ۱۸۹۳ نوعی از بيماري عقده و طحالی را توانيسته است از آدنويتها تمیز دهد در سال ۱۸۹۳

لنفوپلاست و لنفوسیت بوده هسته گرد نسبتاً متراکم داشته و اغلب نوکلئول دیده نمیشود.

گروه دوم که بافت عقده مرکب از ساولهای گوناگون است و بدسته‌های زیر تقسیم میشوند.

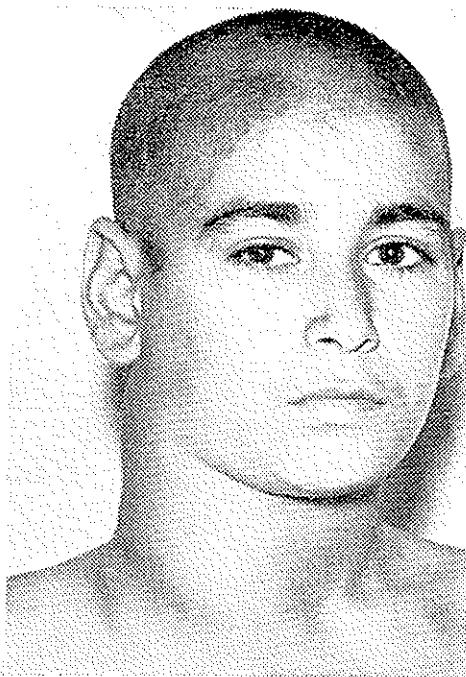
الف - ناخوشی هوچکین سلولهای بافت مرکباز پولی‌نوکلئرنوتروفیل و اوزینوفیل و پلاسموسیت و منوسیت و کلasmاتوسیت و فیبروبلاست و سلولهای بزرگ رتیکولری بنام سلول Dorothy Reed cells اشتبرگ یا

است این سلولها دارای قد ۹۰-۴۰-۱۰ موسیتوبلاسمای آنها پهن در رنگ آمیزی گیمسابر نگ پشت‌گلی یا آبی در می‌آید شکل آنها ناجور و بسا دیده میشود دنباله‌های آنها در لابلای سلولهای دیگر رخنه مینماید هسته بزرگ و از چندین لای درست شده است و یا آنکه دو سه هسته جدای از یکدیگر در ساول دیده میشود کروماتین هسته دارای تاروپود نمایان است مانند اسفنج یا بر، هسته نوکلئولهای نامنظم فراوان دارد که اغلب برنگ آبی است. در سلولهای کوچک هسته گرد یابیضی است.

میتوز هسته کمتر دیده میشود در میدان ریزیینی فیبروبلاست زیاد است و بافت در زیر دست سفت است در بعضی جاهای بافت نکروز دیده میشود. واضح است که ساختمان عقده بهم میخورد. گاهی ساولهای ناجور بخلاف عقده هم تجاوز مینماید.

ب - لنفوم فولیکولری-فولیکولهای

بهم میخورد فولیکول‌ها و طنابها و سینوس‌ها در میدان ریزیینی نمایان نیستند و بافت عقده مالامال از سلولهای سارکومی است و این سلولها از غلاف عقده گذشته بیافته‌های محیطی تجاوز مینمایند اگر هیپرپلازی در بافت پارانشیم باشد معروف به لنفوسارکم است و اگر در بافت مزانشیمی باشد معروف به تیکولوسارکم است سلولهای این

محمدحسین ۱۳ ساله مبتلا به لنفوسارکم

دسته بزرگ و در حدود ۳۰ مو بوده دارای هسته بزرگ و شفاف است که در داخل هسته نوکلئول‌ها دیده میشوند. در لنفوسارکوم سلولها کوچک و شبیه

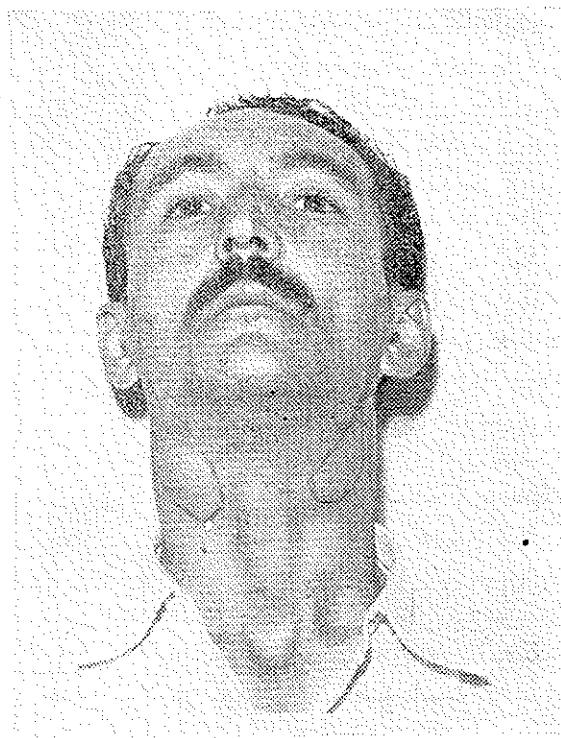
فولیکولر را از آدنیت‌های عفونی بخوبی میتوان تشخیص داد زیرا در اولی فولیکول‌ها در همه جای عقده وجوددارد و رتیکولوم متراکم و سینوس‌ها تنگ میشوند و پولی‌نوکلئر کمتر دیده میشود.

در صورتیکه در دومی رتیکولوم محبو میشود و سینوس‌ها گشاد میشوند و مالامال از پولی‌نوکلئرها هستند.

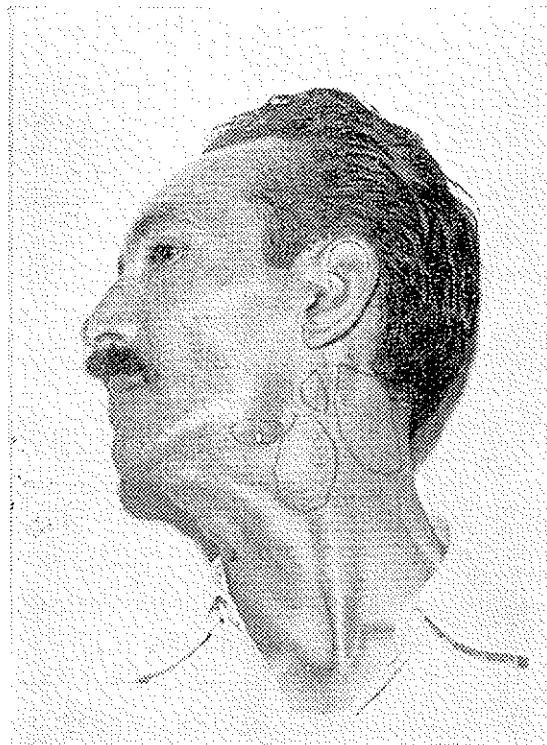
پ - کلاماتوسیتوم یا منوسیتوم -

کلاماتوسیتوم یا منوسیتوم کم و بیش شبیه رتیکولو سارکومی است با این

بی‌شمار ناجور در سطح عقده پراکنده میشوند . ترانکول‌ها و طنابهای عقده، تیره میشوند رتیکولوم متراکم میگردند اما پولی‌نوکلئرها در میدان ریزیبنی کمتر دیده میشوند و گاهی بعضی از فولیکول‌ها باهم یکی میشوند گاهی همه آنها با یکدیگر یکی شده حالت لنفوسارکوم را نمایان میسازد . در لنفوم فولیکولری ساولهای درشت و رنگ پریندهای دیده میشوند که معروف به سارل سایه‌ای میباشد **Shadow's Cells**

محمد عجیز ۴۵ ساله مبتلا به کوزلتیویز مزمن

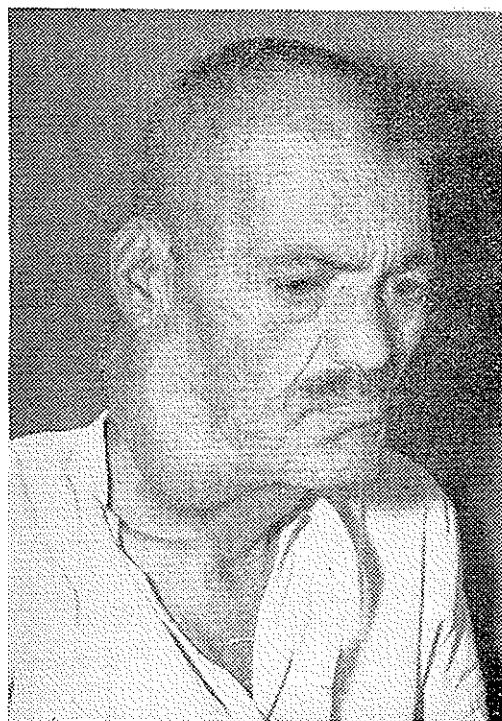

این سلولهارا پیشتازسلولهای اشتتبرگ میدانند سلولهای اشتتبرگ نیز کم و بیش در میدان میکروسکپی دیده میشوند. نوتروسیت، اوزینوسیت و لنفوسیت ریزبینی نادراند. کم و بیش نکروز در عقده دیده میشود.

غلاف عقده بواسطه تجاوز سلولها نابود میگردد و سلولهای سرطانی بیافت های مجاور تجاوز مینمایند. دسته بندی ناخوشی هوچکین - ژاکسن (پنج) و پارکر (پنج) و دانشمندان دیگر هوچکین را بسه دسته تقسیم کرده اند.

تفاوت که قد سلول در این نوع کوچکتر در حدود ۲۰-۱۵ مو هسته بیشتر خارج از مرکز سلول گرد بیضی یا نعل اسپسی است کروماتین هسته نازک و دارای نوکلئول نیست سیتوپلاسمای پهن و رنگ قرمز پشت گلی بخود میگیرد سالول حرکت آمبوئید و خاصیت فاگوسیتوزا دارد.

ث - هوچکین سارکومی - بیشتر سلولهای میدان ریزبینی مركب از سلولهای یکنواخت بقد ۲۰-۱۵ مو با هسته گرد و کروماتین بازو و نوکلئول در وسط هسته خودنمایی میکند. دانشمندان

رتیکولوسارکم

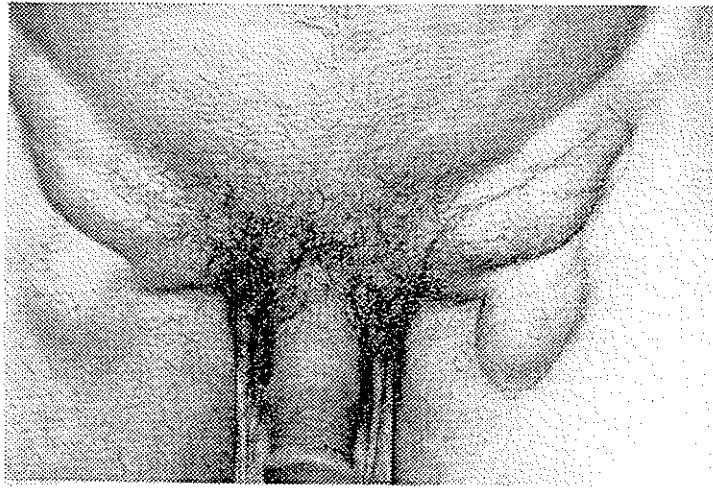
دارند. بعضی از لنفوم‌های سارکومی ممکن است در آخر دوره خود تبدیل به لوسی شوند و در اینحال آنهارا لوکوسارکوماتومی نامند و در مقابل در آخر دوره لوسی حاد ممکن است در یک نقطه از بافت‌های مزانشیمی سلولها دورهم جمع شده و در محل نمو نمایند و حالت لنفوسارکوم روتیکولوسارکم را بگیرند.

انگیزه بیماری – عامل بیماری شناخته نشده است. همه نژاد هادچار

- ۱) ناخوشی هوچکین گرانولومی یا ناخوشی اصلی دارای نشانیهای گوناگون بالینی و خونی و پرتوپیوی است و در مدت کمی بیمار تلف می‌شود
- ۲) هوچکین پاراگرانولومی. عقده‌های گردن بیشتر بزرگ‌می‌شوند و عقده‌های مدیاستن کمتر دچار می‌شوند. بیماری خوش‌خیم است بیمار ممکن است مدت ۲۰–۳۰ سال زندگی نماید گاهی هم ممکن است به هوچکین گرانولومی تبدیل گردد.

۳) هوچکین سارکومی که سلطان حقیقی است در شروع بیماری تب وجود ندارد. و بیمار بزودی تلف می‌شود در ۲۵۹ واقعه مورد مطالعه ژاکسن (پنج) ۹۰٪ آن بیماری هوچکین اصلی و ۱۰٪ هوچکین پاراگرانولومی و ۱۹٪ هوچکین سارکومی بوده است. اگر عده‌های نامبرده با هم جمع شوند بجای صد عدد ۱۲۰ ر. می‌باشد و این موضوع برای آنست که گاهی هوچکین پاراگرانولومی تبدیل به هوچکین گرانولومی می‌شود و بنوبه خود هوچکین گرانولومی بصورت هوچکین سارکومی درمی‌آید.

لازم است یادآوری شود که بافت هوچکین پاراگرانولومی مرکب از سلولهای لنفوسيت رسیده است و بندرت در عقده سلول اشتبرگ دیده می‌شود و سلولها مدت زمانی در عقده پارچا هستند و از غلاف عقده عبور نمی‌نمایند. لنفهم‌ها بالوسیمی آشنائی بسیار

لوکوزلنفوئید مزمن

لنزون میشوند و مطابق آمار در سال ۱۹۴۰ در کشور های متعدد آمریکا در صد هزار نفر جمعیت ۴/۲٪ نفر بوسیله لنفوم ها تلف شده اند و از مجموع تلف شدگان ۴۰٪ آنها وابسته بناخوشی هوچکین و ۳۸٪ لنفورسار کم و باقی وابسته به ریتیکولوسار کم و لنفوم فولیکر تفییر یافته بوده است.

آمار در گذشتگان از هوچکین در کشور های متعدد آمریکا از ۷/۰ در صد هزار نفر (در سال ۱۹۶۱) به ۱/۷ در صد هزار در سال ۱۹۵۱ ترقی کرده است.

سن وجنس - بیماری هوچکین ناخوشی مخصوص سن متوسط بشر است ولی در کودکان دو ساله و پیران صد ساله دیده شده است اما اوج

منحنی مبتلا شدگان در دهه سوم سن است (۳۹-۴۱) و شاید لنفسار کم بدون تشخیص نوع بافت‌شناسی بیماری سالمندان باشد و اوج منحنی در دهه ششم سن قرار گرفته است.

اکنون بیماری هوچکین و لنفسار کم بیشتر سالمندان را مورده حمله قرار میدهد و هر چه سن مردم زیاد تر باشد خطر مرگ بیشتر است اما از نظر جنس مردان بیش از زنان دچار بیماری میشوند باز هم در زمان حاضر رفتہ رفتہ بر شماره مبتلا شدگان زنان افزوده میشود.

موارد خانوادگی - مطابق آمار ۳۵ مورد ناخوشی هوچکین خانوادگی دیده شده است و در هشت خانواده سه نفر یا بیشتر اعضاء یک خانواده دچار بیماری هوچکین شده اند بعلوه هوچکین

اما برای بیماری لنفوسار کم در ایران سن بیماران متفاوت بوده در سنتین ۱۰ سالگی تا ۶۰ سالگی مشاهده شده و اوج منحی سن هم درده دوم سن و هم در دهه پنجم سن قرار گرفته است و نشان میدهد که بیماری لنفوسار کم فقط اختصاص به سالمندان نداشته در دهه دوم سن نیز دیده میشود بیماری لوکوسارکوماتو نیز دهه سنین مختلف دیده شد و اوج منحی سن در دهه سوم قرار دارد.

از نقطه نظر دخالت جنس در لنفوم

درد و قولوها هم دیده شده است (ده) و دو واقعه سرایت بیماری در شوهر وزن گزارش شده است و سه مورد بیماری هوچکین در کودکانیکه از مادران مبتلا به هوچکین متولد شده اند گزارش شده است.

۴ - انگیزه بیماری سارکوم ها - لنفوسارکوم و هوچکین سارکومی مانند لوسومی ها جزء گروه سرطانها محسوب شده و علت بروز آنها عواملی مانند ویروس و یا تحریک میدانند و اما بیماری هوچکین را در زمرة بیماریهای عفونی محسوب مینمایند.

اینکنیجه کار بخش خون درباره لنفومها در بین ۱۵۱۵ نفر بیمار که از اول سال ۱۳۲۴ تا اول مهر ماه سال ۱۳۲۹ به بخش بیماریهای خون - دانشکده پزشکی مراجعت نموده اند ۹۶ مورد بیماری لنفوم وجود داشته که ۱۶٪ آنها دچار بیماری هوچکین و ۵۶٪ دچار لوکوسارکوماتو بوده اند افراد مبتلا به بیماری هوچکین دارای سنین مختلف بوده و بیماران در سنین ۱۰ سالگی تا ۶۰ سالگی - مشاهده شده اند و رویهم رفته اوج منحی سن مبتلایان به هوچکین در دهه سوم و دهه چهارم سن قرار داشته در حالیکه در آمار کشور های خارجی که در بالا ذکر شد اوج منحی سن فقط در دهه سوم سن قرار داشته است.

در بیماران لوسومی لنفوئید مزمن اوج منحی سن در دهه چهارم سن قرار دارد.

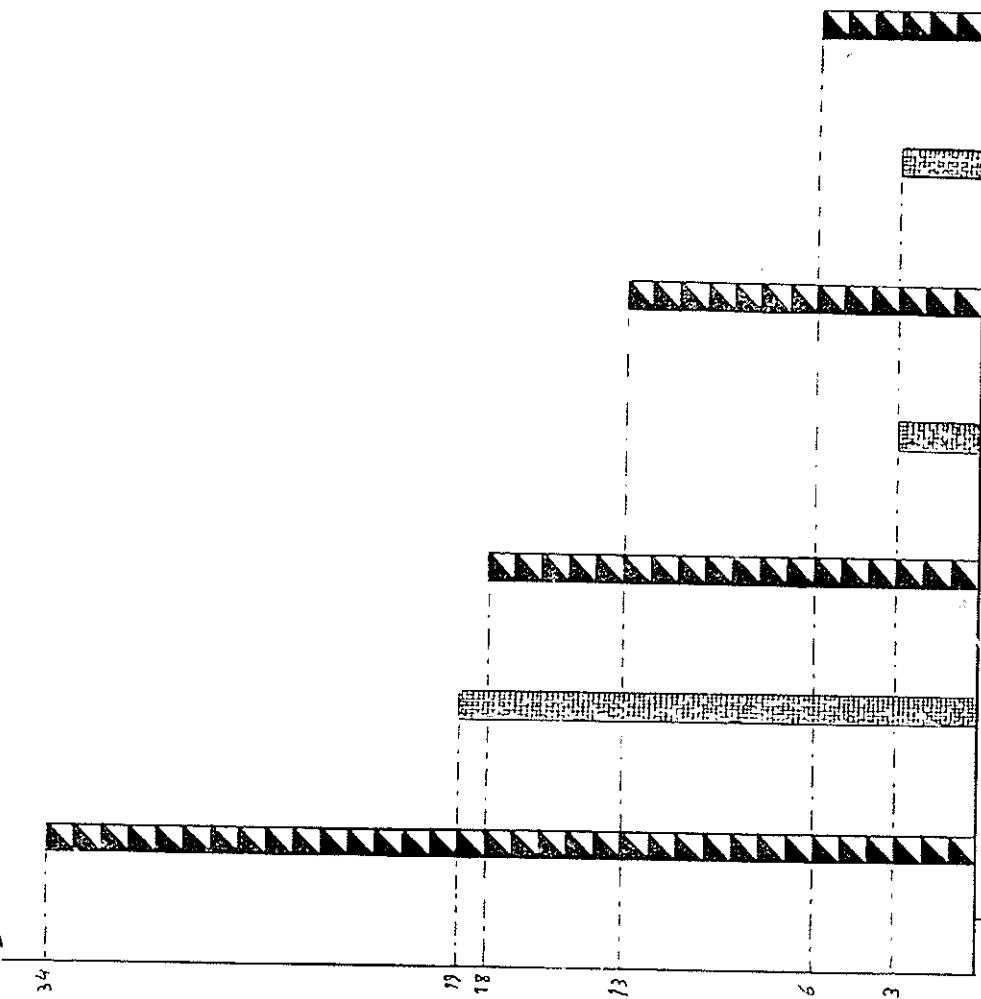
هوچکین

آغاز

میکس براوی هونزه پلی‌کربنات

زن

مرد

همانطوریکه آمار کشور های خارجی نشان میدهد نتیجه آمار بیماران بخش بیماریهای خون نیز مشابه بوده و تعداد مبتلایان مرد بمراتب بیشتر از زنان میباشد .
از نقطه نظر شغل مطابق آمار بخش بیماریهای خون نیز از اهالی تقاطع مختلف بیماریهای خون نیز بوده اند .

CONCLUSION

From Jan. 1955 to Dec. 1960 among 1515 patients admitted to the Hematological word we have seen 94 patient within lymphomas. There were subdivided as follow:

56% Hodgkin's disease mainly in the third and fourth decade of life,
22% Lymphoid leukemia mainly in the fourth decade of life.
16% Lympho-sarcomas mainly in the second and fifth decades of life.
6% Leuco-sarcomatosis mainly in the third decade of life.

There was more male than female, most of them were agriculturist from all over the country.

REFERENCES

- Brill, N.E., Baehr, G. and Rosenthal, N., 1925: Generalized giant lymph follicle, hyperplasia of lymph nodes and spleen, Jour. Am. Med. Assn., 84, 668.
- Gilliam, A.G. 1953: Age, Sex and Race selection at death from leukemia and the lymphomas, Blood, 8, 693.
- Hodgkin, T. 1832: On some morbid appearances of the absorbent glands and spleen; Trans. Roy. Med. Chir. Soc. Glasgow, 17-68 Hennessy, J.P., and Rottins, A 1952: Hodgkin disease in pregnancy with a report of twelve cases, Am. J. Obst. and gynec.: 63, 756.

- Jackson, H., Jr., and Parker, F., Jr. 1944: New England Jour. Med., 230, I, Ibid 1944, 231, 35 and 639. Ibid 1955: 232, 547, Ibid 1945: 233, 369.
- Mimdrat H. 1893: Uclier lymphosarcomatosis, Wien, Klin. Wchmschr. 6-211.
- Reed D 1902: On the pathological changes in Hodgkin diseases, Johns Hopkins Hosp. Rep. 10,133.
- Roulet, F. 1932: Weiter Beitrag Tur kenntures des retotpel sarkoms der lymph knoten and auderer lymphoiden organe. Virchows arch. f. Path. Anat. 286, 702.
- Shimkin, M.B. 1945: Oppermann, K.C., low-beer, B.V.A. and Mettier, S.R.: Hodgkin's disease and lympho-sarcoma, Am. Ent. Med. 40, 1095 Ibid 1955, 42, 139: Blood, 1955, 10, 1214
- Schier, W.W. 1954: Familial Hodgkin's disease, Blood, 9,236.
- Symmers, D. 1938: Arch. Path., 26'603 Ibid 1942, 31, 385.
- Widebaek, A.A. 1955: Familial Hodgkin's disease, Acta Hemat., 14, 200.